

m. 134

CEB
Sj

CANCELARIA DE STAT A REPUBLICII MOLDOVA

Nr. 1403-444

Chișinău

«04» 07 2013

Biroul Permanent al Parlamentului Republicii Moldova

Vă prezentăm Avizul la proiectul de lege privind Fondul național de garanție în asigurări (autor – *Ministerul Finanțelor*), aprobat prin **Hotărîrea Guvernului nr. 464 din 3 iulie 2013**.

Anexă:

Hotărîrea Guvernului nr. 464 din 3 iulie 2013 (în două limbi) – 4 foi;
Avizul la proiectul de lege privind Fondul național de garanție în asigurări (în limba de stat) – 7 foi.

Secretar general al Guvernului

Victor BODIU

Ex. A. Isac,
t. 250-604

SECRETARIATUL PARLAMENTULUI REPUBLICII MOLDOVA		
D.D.P. Nr. <u>1636</u>		
<u>04</u>	<u>07</u>	<u>2013</u>
Ora _____		

Casa Guvernului,
MD-2033, Chișinău,
Republica Moldova

Telefon:
+ 373-22-250104

Fax:
+ 373-22-242696

GUVERNUL REPUBLICII MOLDOVA

HOTĂRÎRE nr. 464

din 3 iulie 2013

Chișinău

**Pentru aprobarea Avizului la proiectul de lege
privind Fondul național de garanție în asigurări**

Guvernul HOTĂRĂȘTE:

Se aprobă și se prezintă Parlamentului Avizul la proiectul de lege privind Fondul național de garanție în asigurări.

Prim-ministru

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,
ministrul economiei

Ministrul finanțelor

Ministrul justiției

IURIE LEANCĂ

Valeriu LAZĂR

Veaceslav Negruța

Oleg Efrim

ПРАВИТЕЛЬСТВО РЕСПУБЛИКИ МОЛДОВА

ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 464

от 3 июля 2013 г.

Кишинэу

Об утверждении Заключения по проекту закона о Национальном гарантийном фонде в страховании

Правительство ПОСТАНОВЛЯЕТ:

Утвердить и представить Парламенту Заключение по проекту закона о Национальном гарантийном фонде в страховании.

Премьер-министр

Контрасигнуют:

Зам. Премьер-министра,
министр экономики

Министр финансов

Министр юстиции

ЮРИЕ ЛЯНКЭ

Валериу ЛАЗЭР

Вячеслав Негруца

Олег Ефрим

AVIZ
la proiectul de lege privind
Fondul național de garanție în asigurări

Guvernul a examinat proiectul de lege privind Fondul național de garanție în asigurări, prezentat cu titlu de inițiativă legislativă (nr. 134 din 26 martie 2013) de către dl V. Ioniță, deputat în Parlament, și relevă următoarele.

Proiectul de lege privind Fondul național de garanție în asigurări este elaborat în conformitate cu prevederile art. 46 din Legea nr. 407-XVI din 21 decembrie 2006 cu privire la asigurări și are drept scop garantarea drepturilor și intereselor asiguraților în cazul declanșării procedurii de insolvență a asiguraților.

Crearea Fondului de garanție în asigurări este în concordanță cu Directiva Consiliului 73/239/CEE (CELEX – 31973L0239) de coordonare a dispozițiilor legale, de reglementare și administrative privind inițierea și exercitarea activității de asigurare directă, alta decât asigurarea de viață, cu modificările și completările ulterioare și Directiva 2002/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind asigurarea de viață (CELEX 32002L0083), care prevăd satisfacerea creanțelor de asigurări în cazul insolvenței asiguraților.

Reliefăm că proiectul de lege necesită revizuire și definitivare sub mai multe aspecte.

Reieșind din faptul că prezentul proiect de lege este elaborat în vederea implementării prevederilor art. 46 al Legii nr. 407-XVI din 21 decembrie 2006 cu privire la asigurări, conform căruia *în vederea protejării intereselor asiguraților, beneficiarilor asigurării și terțelor persoane păgubite, prin contribuția asiguraților se constituie Fondul național de garanție*, totuși propunem revizuirea și schimbarea titlului în *Fondul național de garantare*, din considerentul că, definiția cuvântului „*garantare*” are un caracter concret și generalizator (garantare – faptul de a garanta; asigurare; acțiune de a garanta) și în similitudine cu alte acte legislative (Legea nr. 575-XV din 26 decembrie 2003 privind garantarea depozitelor persoanelor fizice în sistemul bancar).

La art. 1 alin. (2), sintagma „*încheiate în condițiile legii*” poartă caracter netransparent, urmînd a fi substituită cu referințele la Legea nr. 407-XVI din 21 decembrie 2006 cu privire la asigurări, care reglementează modul de încheiere a contractelor de asigurare benevolă și facultativă.

La art. 2 din lista noțiunilor urmează a fi exclusă Comisia Națională a Pieței Financiare (în continuare – C.N.P.F.), dat fiind faptul că, statutul și atribuțiile autorității sînt reglementate de Legea nr. 192-XIV din 12 noiembrie 1998 privind Comisia Națională a Pieței Financiare și Regulamentul privind

organizarea și funcționarea Comisiei Naționale a Pieței Financiare, aprobat prin Hotărârea C.N.P.F. nr. 48/5 din 27 septembrie 2007. În sensul menționat, lista noțiunilor se va completa cu noțiunea „autoritatea de supraveghere”.

De asemenea, din lista noțiunilor se va exclude cuvântul „asiguratul”, întrucât se dublează prin Legea nr. 407-XVI din 21 decembrie 2006 cu privire la asigurări.

La același articol, în noțiunea „*terța persoană păgubită*” menționăm despre incertitudinea semnificației sintagmei „*unități de specialitate care au ca obiect de activitate reparația de autovehicule și alte bunuri*”, aplicarea căreia, în lipsa unei explicații exacte, ar putea fi de interpretare neunivocă. Urmînd textul propus, se va crea situația în care vor constitui subiect de reglementare al prezentului proiect mai multe categorii de persoane, care se vor încadra în această categorie largă.

Respectivele argumente sînt valabile și pentru sintagma „*persoane cu atribuții de corespondent*”. La fel, este discutabil faptul că, calitatea de persoană asimilată terțelor persoane păgubite este condiționată de agreerea asigurătorului, în măsura în care în anumite situații aceste terțe persoane pot solicita despăgubiri în temeiul unor contracte încheiate direct cu asiguratul, dar nu cu asigurătorul.

La art. 3 alin. (1), sintagma „*și supravegheat*” se va omite, or art. 1 al Legii nr. 407-XVI din 21 decembrie 2006 cu privire la asigurări definește expres: *autoritate de supraveghere – Comisia Națională a Pieței Financiare*.

Concomitent, la alin. (1) lit. d), se va revedea componența Consiliului de administrație, în coraport cu domeniul de funcționare a Ministerului Justiției, stipulate în Hotărârea Guvernului nr. 736 din 3 octombrie 2012 „Cu privire la organizarea și funcționarea Ministerului Justiției”, potrivit căruia, Ministerul Justiției este responsabil de promovarea și realizarea politicii statului în domeniul justiției (inclusiv de a elabora proiecte de legi și alte acte normative în acest domeniu și a le prezenta spre examinare Guvernului). În celelalte domenii, Ministerul Justiției avizează proiectele de acte legislative sau normative.

Referitor la redacția propusă la lit. e), pentru a asigura transparență acestei norme, textul necesită a fi completat cu dispoziții privind instituția și modul în care se va determina asociația profesională care întrunește condiția prevăzută de proiect. Mai mult, reieșind din faptul că, proiectul prevede durata mandatului membrilor Consiliului de 5 ani, această condiție este inechitabilă, nefiind exclus faptul că într-un timp apropiat o altă asociație va întruni condiția prevăzută și va dori să solicite desemnarea, în calitate de membru al Consiliului, a reprezentantului său, solicitare care nu va putea fi satisfăcută reieșind din prevederile proiectului.

La alin. (4), se consideră că, *termenul de 10 ani* privind vechimea în muncă pentru membrii Consiliului, este unul exagerat și poate fi substituit cu termenul *de cel puțin 5 ani*, astfel precum prevede, în mod corespunzător, Legea nr. 575-XV din 26 decembrie 2003 privind garantarea depozitelor persoanelor

fizice în sistemul bancar, pentru membrii Consiliului de administrație al Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar.

Prin prisma prevederilor art. 1 alin. (2) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, la alin. (5) se vor exclude dispozițiile lit. b), or, Legea menționată nu reglementează insolvența cetățenilor – persoane fizice.

La lit. d) al aceluiași alineat, nu este clară sintagma „*acționar semnificativ*”. Astfel, conținutul literei d) urmează a fi redactat, luând în considerare noțiunile utilizate în actele legislative de referință.

Alin. (6) înserează condiția de a nu desfășura activități cu caracter politic, fără a explica care sînt respectivele activități, ceea ce conferă prevederilor un grad de subiectivism, lăsînd la discreția autorității de supraveghere catalogarea unei activități *cu sau fără caracter politic*.

La art. 4 lit. a), se menționează că, unele atribuții ale Consiliului de administrație se suprapun cu cele ale C.N.P.F., expuse în art. 2 al proiectului, obiecție recent remarcată și pentru art. 3 alin. (1).

La lit. c) considerăm că, *numirea și eliberarea din funcție a directorului executiv* este atribuția C.N.P.F., dar nu a Consiliului de administrație care poate doar să propună candidatura pentru postul de director executiv, cu ulterioara aprobare de către C.N.P.F.

Atribuția Consiliului de administrație stipulată la lit. j) urmează a fi prezentată sub forma unui alineat separat, cu următorul cuprins: „Comisia Națională a Pieței Financiare stabilește indemnizații membrilor Consiliului de administrație și membrilor comisiei de cenzori”. Totodată, considerăm necesar a indica mărimea sau limitele în baza cărora sînt acordate indemnizațiile lunare membrilor Consiliului de administrație.

Litera l) se va expune în redacția: „l) aprobă dările de seamă trimestriale ale directorului executiv referitor la rezultatele activității economico-financiare a Fondului”.

De asemenea, propunem completarea lit. m) în final cu cuvintele „*și rezultatele auditului activității financiare*”.

La art. 5 alin. (4), se propune ca secretarul Consiliului de administrație să fie numit prin hotărîrea Consiliului de administrație din rîndul membrilor Consiliului, fie din rîndul angajaților Fondului național de garanție în asigurări, precum și stipularea expresă a acestui fapt în conținutul prezentului alineat.

La art. 6 alin. (2), este oportun de precizat cvorumul necesar adoptării hotărîrilor Consiliului – majoritatea raportată la numărul total al membrilor (5 membri) sau majoritatea raportată la numărul membrilor prezenți (3 sau 4), pentru a evita eventualele confuzii.

La art. 7 alin. (1), în opinia noastră faptul că, Președintele Consiliului de administrație este numit *membrul propus de către C.N.P.F.* este discutabil, în măsura în care respectiva instituție reprezintă autoritatea de supraveghere în acest domeniu, ceea ce poate aduce anumite criterii de subiectivism. Astfel,

recomandăm studierea oportunității alegerii președintelui de către membrii Consiliului, prin majoritatea simplă de voturi.

Art. 8 se referă la directorul executiv și atribuțiile acestuia, însă proiectul nu prevede *durata mandatului directorului executiv* al Fondului, ceea ce creează incertitudine referitor la activitatea acestuia. Art. 4 al proiectului prevede în atribuțiile Consiliului de administrație *numirea și eliberarea din funcție a directorului executiv*, însă nu stabilește durata mandatului acestuia. Dacă am presupune că, durata mandatului directorului este ca și cel al Consiliului, însă Consiliul are dreptul să-l elibereze din funcție, atunci o altă persoană care va fi numită va avea durata mandatului evident mai redusă.

Se propune revederea normei din **art. 10** alin. (5) în sensul acordării Consiliului a dreptului, dar nu și a obligației de suspendare a depunerii contribuțiilor. În caz contrar nu are sens prevederea de suspendare a depunerilor, deoarece în cazul când suspendarea este obligatorie ea ar urma să fie declanșată fără a fi necesară hotărârea Consiliului.

Concomitent, se propune revederea normei din **art. 11** alin. (1) lit. b) liniuța 4, prin acordarea dreptului C.N.P.F. de a stabili cuantumul remunerării membrilor Consiliului și a comisiei de cenzori.

Suplimentar, se propune completarea normei din **art. 12** alin. (1) cu posibilitate de investire și în instrumentele financiare ale Băncii Naționale ale Moldovei, iar la alin. (2) de micșorat suma maximă care poate fi investită în depozite și alte instrumente financiare pînă la 30 la sută.

La art. 13 se vor revedea dispozițiile propuse la alin. (3) și (4), prin prisma prevederilor Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012.

La art. 14 alin. (2), urmează a fi revăzute, prin prisma normelor de drept de procedură civilă, în sensul concretizării și redării clarității acestora, dispozițiile propuse de către autorii proiectului. Totodată, refuzul nu poate fi contestat în instanța de judecată, în acest sens urmînd a fi specificat actul emis de către autoritate, care poate fi contestat în condițiile normelor de drept de procedură civilă.

La art. 15 alin. (1), în sensul Legii, se va defini înțelesul noțiunilor „indemnizație de asigurare”, „despăgubire de asigurare”, „prime de asigurare”, ori se va face trimitere expresă în Lege la actele normative ce definesc aceste noțiuni. Totodată, în conținutul alineatului respectiv se va stipula expres cine anume înaintează cererea de plată, ce-i care au fost incluși în lista potențialilor creditori sau ce-i care nu au fost incluși.

La art. 15 alin. (4) relevăm că nu sînt clare criteriile de stabilire a creanțelor certe și exigibile, astfel, se vor revedea în sensul redării clarității și exactității, dispozițiile propuse în acest sens de către autorii proiectului, ca de altfel și criteriile de acceptare a cererilor suplimentare, expuse la alin. (7). Totodată, alin. (4) prevede *termenul pentru depunerea cererii de plată*, însă nu este clar dacă acesta este unul de prescripție sau de decădere, nefiind certă consecința care survine în cazul în care cererea-tip nu este depusă în interiorul

acestuia (are sau nu potențialul creditor dreptul de a depune o astfel de cerere și după curgerea acestuia, în cazul în care prezintă dovezi concludente privind omiterea termenului, sau repunerea în termen nu este admisă).

Se vor revedea prin prisma prevederilor Codului de executare, dispozițiile propuse la art. 15 alin. (8), or, Codul stabilește competența executorului judecătoresc privitor la executarea silită a documentelor executorii.

Alin. (9) invocă pentru declarația pe propria răspundere a creditorului de asigurări și *semnătura legalizată* a acestuia, nefiind clară esența acestei condiții, în măsura în care creditorul este persoană juridică legalizarea ar putea însemna aplicarea ștampilei acesteia pe declarația pe proprie răspundere, situație care nu este similară în cazul persoanei fizice. În acest context este necesară stabilirea unor prevederi clare, pentru a evita interpretările și aplicările eronate.

Art. 16 alin. (1) care prevede că *plata sumelor către creditori începe nu mai târziu de 15 zile* după anunțarea acestuia referitor la decizia adoptată, vine în contradicție cu textul art. 15 alin. (10), conform căruia *creditorul este în drept să-și revendice creanțele în interiorul termenului general de prescripție*. După sintagma „art. 15 alin. (5)” din textul alineatului prenotat se va adăuga sintagma „, (7)”, deoarece alineatul 7 prevede probabilitatea aprobării unei *liste suplimentare a creditorilor de asigurări*.

Dispozițiile art. 16 alin. (2) se vor aduce în concordanță cu prevederile art. 240 din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012.

La alin. (7), cuvântul „autorizate” urmează a fi substituit prin cuvântul „licențiate”. De asemenea, la alin. (3) sintagma „(assistance)” urmează a fi exclusă.

Conform Legii contabilității nr. 113-XVI din 27 aprilie 2007 și în contextul modificărilor și completărilor ulterioare, propunem de a înlocui pe tot parcursul textului sintagma „raportul financiar” prin „situații financiare”, iar **art. 17** va fi expus în următoarea redacție:

„Articolul 17. Ținerea contabilității, întocmirea și prezentarea situațiilor financiare

(1) Perioada de gestiune a Fondului începe la 1 ianuarie și se încheie la 31 decembrie. Prima perioadă de gestiune a Fondului va începe la data constituirii.

(2) Organizarea contabilității Fondului, întocmirea și prezentarea situațiilor financiare și statistice se efectuează în modul stabilit de Legea contabilității, de prezenta lege și de alte acte normative.

(3) Directorul executiv al Fondului prezintă situațiile financiare anuale spre aprobare Consiliului de administrație. Pentru necesități interne Fondul întocmește situații financiare trimestriale, care se aprobă de Consiliul de administrație.

(4) În termen de 120 de zile de la încheierea perioadei de gestiune, Fondul va publica în ediții periodice de largă circulație și pe pagina web a Comisiei

Naționale a Pieței Financiare situațiile financiare ale Fondului și raportul auditorului.

(5) Raportul anual de activitate al Fondului se prezintă Comisiei Naționale a Pieței Financiare în termen de 5 luni după finalizarea perioadei de gestiune și se publică pe pagina web a acesteia”.

Concomitent, la art. 17 alin. (4) menționăm că se va reexamina termenul de publicare a raportului financiar, care este stabilit de către autorii proiectului de 4 luni, astfel, acesta urmează a fi argumentat. La fel, se va ține cont de complexitatea lucrului ce urmează a fi efectuat. Totodată, urmează a se specifica publicațiile periodice în care se va publica raportul financiar.

La art. 18 alin. (1) propunem de a menționa de câte ori consecutiv poate fi reconfirmat mandatul membrilor comisiei de cenzori, iar la alin. (4) propunem de a preciza expres prevederile cărora trebuie să corespundă aceștia, fără a face trimitere la alte articole din proiectul de lege. Suplimentar, la alin. (4) cu referire la condiția impusă pentru calitatea de membru al comisiei de cenzori – posedarea *certificatului de audit*, considerăm necesar concretizarea clară a titlului actului: *certificat de calificare al auditorului pentru audit general*, poziționat la nr. 1 în Nomenclatorul actelor permissive aprobat prin Legea nr. 160 din 22 iulie 2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător și care se eliberează de Ministerul Finanțelor în condițiile art. 28 al Legii nr. 61-XVI din 16 martie 2007 privind activitatea de audit (Republicat: Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr.72-75, art.230) ori *licență pentru activitate de audit în domeniul asigurărilor*, eliberată de C.N.P.F.

În același alineat, sintagma „*art.5*” se va rectifica în „*art. 3*”, așa cum anume în articolul 3 al proiectului sînt prevăzute condiții similare pentru întrunirea calității de membru.

Totodată, la alin. (7) al aceluiași articol, propunem de a include după sintagma „raportul financiar”, care va fi înlocuită cu sintagma „situații financiare”, cuvîntul „anuale”. La alin. (8), cuvîntul „poate” urmează a fi exclus.

În continuare, **art. 19** propunem de a fi expus în următoarea redacție:

„Articolul 19. Auditul situațiilor financiare

(1) Situațiile financiare anuale ale Fondului se supun auditului obligatoriu. Auditul se efectuează de o societate de audit, selectată de Comisia Națională a Pieței Financiare în bază de licitație. Auditorul societății de audit trebuie să dețină certificat de audit pentru auditul participanților profesioniști la piața asigurărilor.

(2) Aceeași societate de audit nu poate efectua auditul situațiilor financiare mai mult de trei ani consecutiv”.

Suplimentar, la art. 19 alin. (1) se va specifica temeiul juridic în baza căruia autoritatea de supraveghere poate solicita verificarea raportului financiar anual al Fondului de către o societate de audit.

La art. 21 pentru a asigura transparența normei este necesară indicarea tipului răspunderii de care sînt pasibili subiectele de drept indicate, pentru încălcarea prevederilor prezentei legi.

La art. 23 – atît acest articol cît și art. 3 nu prevăd situațiile în care C.N.P.F. va fi în drept să respingă persoanele propuse pentru a fi numite în calitate de membri ai Consiliului, ceea ce este inadmisibil. Suplimentar reglementării prin intermediul proiectului a respectivelor temeuri, se va reglementa și atitudinea Comisiei în cazul prezentării repetate a aceluiași candidat (îl va numi în funcție sau va avea dreptul de respingere repetată a acestuia).

Cu referință la prevederile alin. (2), nu este clar ce se întîmplă în cazul în care C.N.P.F. nu aprobă un membru o perioadă îndelungată sau entitățile nu înaintează reprezentantul său. În această situație, ar fi necesar de prevăzut că Consiliul se întrunește în 15 zile după ce este aprobată componența suficientă pentru cvorum.

Totodată, menționăm că se vor revedea prin prisma prevederilor art. 30 din Legea nr. 780-XV din 27 decembrie 2001 privind actele legislative, reglementările capitolului VII din proiect, întrucît acestea (art. 22 și 23) nu se regăsesc în capitolul „Dispoziții finale și tranzitorii”.

În baza tendinței generale de armonizare a legislației Republicii Moldova cu legislația comunitară, proiectul necesită a fi coordonat cu Centrul de armonizare a legislației.

Suplimentar, conținutul *Notei informative* urmează a fi adus în concordanță cu prevederile art. 20 din Legea nr. 780-XV din 27 decembrie 2001 privind actele legislative, în partea ce ține de fundamentarea economico-financiară. Totodată, în notă, autorii proiectului au evitat a se expune referitor la fundamentarea noilor reglementări asupra Legii insolvenței.

La fel, conceptele și noțiunile determinate trebuie să fie compatibile sau similare celor utilizate în legislația comparată.